

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VIII. volební období

953/1

**Stanovisko vlády k návrhu poslanců Mariana Jurečky, Pavla Bělobrádka,
Pavly Golasowské a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon
č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění
pozdějších předpisů**

Doručeno poslancům: 19. srpna 2020 v 12:35

STANOVISKO VLÁDY

k návrhu poslanců Mariana Jurečky, Pavla Bělobrádka, Pavly Golasowské a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 953)

Vláda na své schůzi dne 17. srpna 2020 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, a zaujala k tomuto návrhu zákona **nesouhlasné stanovisko**, a to zejména z následujících důvodů:

1. Vláda nesouhlasí s tím, aby se na ústřední správní úřady přesouvala další prvoinstanční řízení. Podle návrhu zákona má totiž dojít k tomu, že by orgány ochrany zemědělského půdního fondu vyššího stupně rozhodovaly od nižších výměr než doposud, konkrétně Ministerstvo životního prostředí již od 5 ha. Vláda považuje stávající úpravu za zcela dostačující. Předkladatelé navíc v důvodové zprávě pro takovou změnu neuvádí ani žádné konkrétní argumenty.
2. Vláda dále nesouhlasí s rozšířením okruhu orgánů ochrany zemědělského půdního fondu o Ministerstvo zemědělství, kdy se tomuto ministerstvu nově dává kompetence vyjadřovat se k záměrům i koncepcím dotýkajícím se zemědělské půdy. Z návrhu ani důvodové zprávy podle vlády není zřejmé, proč a z hlediska jakých aspektů by se Ministerstvo zemědělství v daných procesech mělo vyjadřovat. Návrh je také nejasný ohledně adresáta vyjádření. Podle názoru vlády se tak pouze zvyšuje administrativní zátěž, aniž by byl zřejmý výsledný efekt.
3. Vláda dále nesouhlasí se zvýšením horní hranice sazeb pokut na dvojnásobek ani s tím, aby se výnos z nich nově přiznával též Státnímu pozemkovému úřadu. V této souvislosti vláda upozorňuje, že takto navrhované razantní a současně paušální zvyšování horní hranice pokut není předkladateli blíže odůvodněno. Pokud jde o Státní pozemkový úřad, není zřejmá věcná souvislost mezi pokutami a realizací pozemkových úprav.
4. Podle vlády by změna v příjemcích výnosu z odvodů za odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu měla negativní dopad na příjmy státního rozpočtu. Ani v tomto případě není podle vlády zřejmá věcná souvislost mezi odvody za odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu, tj. za záborů půdy, a realizací pozemkových úprav.

5. Vláda má dále za to, že zavedení výjimky z platby odvodů pro změnu druhu pozemku na druh lesní pozemek se způsobem využití pozemek určený k plnění funkcí lesa představuje nežádoucí benevolenci od placení odvodů u půd I. a II. třídy ochrany při odnětí zemědělské půdy pro porost, který již fakticky lesem je, což je právě důvodem pro podání žádosti o převedení na pozemky určené k plnění funkcí lesa. Vláda zde dále upozorňuje, že v praxi k této situaci dochází především v důsledku absence souhlasu s odnětím podle zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, tudíž osvobození od odvodů je nežádoucí.
6. Dále by podle vlády výjimka z povinnosti mít souhlas s odnětím zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu pro účely zřízení registrovaného významného krajinného prvku vedla k nežádoucímu neřešení podmínek ochrany zemědělské půdy. Vláda považuje za nutné rovněž uvést, že již podle platné právní úpravy není v některých případech vzniku registrovaného významného krajinného prvku stanovena povinnost platby odvodů za odnětí zemědělské půdy (viz § 11a odst. 1 písm. k) a l) zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu). Souhlas orgánu ochrany zemědělského půdního fondu je nicméně podle vlády potřebný a úleva z platby odvodů na podporu realizace těchto prvků v krajině postačuje.
7. Co se týče zákazu odnímání zemědělské půdy I. a II. třídy ochrany pro účely staveb pro obchod, výrobu a skladování, vláda uvádí, že jde jistě o opatření ve prospěch ochrany nejkvalitnějších půd. Na druhou stranu absolutní zákazy mohou představovat problém, neboť v případě nutnosti realizace stavby pro obchod, výrobu a skladování na zemědělské půdě I. a II. třídy ochrany v zásadě neexistuje legální řešení. Problém může představovat i aplikace některých navrhovaných pojmů, jako je např. „obchod“.